

Onsdag den 05.03.2008 – Hoi An og My Son.

Dagen begyndte med en brat opvågning klokken lidt i halv seks med MEGET høj orkestermusik (af den kommunistiske slags), sang og taler råbt ud i et højtaleranlæg. Vi fandt aldrig helt præcist ud af, hvor det kom fra, men vi fik at vide, at det var fordi, at dagen i dag er den årlige dag, hvor næste hold værnepligtige skal påbegynde den to årige træning, eller som vor guide sagde: Den dag hvor alle kvinderne (mødre og kærester græder).

Værnepligten er obligatorisk for alle mænd mellem 20 og 26 år, der ikke er i gang med en uddannelse.

Nå, men det gjorde ikke så meget, for vi var gået forholdsvis tidligt i seng, da vi alligevel skulle op kl. 05.30. Vi skulle først gøres os klar, spise morgenmad før vi kl. 7 skulle mødes med guide og chauffør i receptionen. Det meste af dagen skulle bruges på ekskursion til My Son samt en sejltur på Hoi An floden (Thu Bon).

Det havde styrtregnet en stor del af natten, og det regnede desværre fortsat det med jævne mellemrum, og det var ikke særligt varmt. Men vi har da regnfrakker med, så det går nok.

Vi kom afsted, og som noget af det første spurgte vor guide, om vi skulle droppe sejlturen, for det ville nok blive en meget kold fornøjelse. Vi sagde, at vi synes, at vi skulle se tiden an.

Det gik over stok og sten i en rimelig fornuftig bil med bremsene i orden. Ellers havde to selvmordskandidater forklædt som hunde også lykkedes med deres forehavende. Måske det var vejret, de ikke kunne lide.

Vel fremme i My Son dalen ca. 40 km vest for Hoi An købte guiden de obligatoriske billetter et sted, for ganske få meter derfra at få dem revet over af en kontrollant. Man sparer ikke på arbejdskraften her i landet.

My Son dalen ligger i et regnskovsområde omgivet af bjerge op til 1.200 meters højde. Der er meget smukt men desværre noget diset i dag.

På dette sted er placeret en række templer og tårne bygget af Cham-folket, der tilhørte kongeriget Champa. Templerne er opført fra det 4. århundrede og består hovedsagligt af tørrede mursten, der enten bare er lagt oven på hinanden i forbandt eller med harpiks som fugemasse.

Det er påfaldende, så lidt mursten har ændret sig over tid, lige som det var lidt spøjst at se, hvordan reparationer udført med traditionelle materialer var ved at gå til, mens det originale stadig stod solidt.

Templerne er opført af Cham-folket, der var af malaysisk-polynesiske afstamning, for at ære deres konger og ikke mindst deres guder, der var af hinduistisk indflydelse. Guden Shiva var den mest afbillede på stedet.

Vor guide forsøgte desperat at få os til at forstå alle hinduismens guder og symboler i løbet af 1½ time. Det var interessant, men det hele hænger vist ikke fast.

Der har i nyere tid været mere end 70 bygningsværker i området, men da amerikanerne benyttede området som "free fire zone", det vil sige et område, hvor de kunne droppe overskydende bomber fra togterne og skyde uden tilladelse, så har B52'erne taget deres del af bygningsværkerne, så der er under 20 tilbage.

Efter rundturen var vi lige inde og se et farverigt og flot show med musik og dans af cham-folket. Der lever fortsat et par hundrede tusinder af dem i Vietnam hovedsagligt i højlandet.

Tilbage i bilen spurgte vores guide, om vi var sikre på, at vi ville ud og sejle, for han mente ikke, at den ene regnfrakke, som vi havde på, var nok til at holde varmen. Da bygerne i mellemtiden var blevet mere spredte og temperaturen formentlig havde sneget sig op på en 22-23 grader, sagde vi "ja".

Vi er ret sikre på, at han synes, at vi var lidt underlige.

Efter en kortere køretur blev guiden og vi sat af, mens chaufføren kørte hjem. Vi steg ombord på en overdækket båd (hvad var problemet så med regn ???), og vi sejlede nedad floden, mens vi sad på et par stole ude i stævnen, hvor vi kiggede på tingene omkring os, tog billeder og spiste frokosten, der blev serveret for os.

Undervejs tilbage mod Hoi An skulle vi lige af på en ø i floden, der som hovedbeskæftigelse har bygning af både samt udførelse af alle mulige træskærerier fra spisepinde til møbler. Selvfølgelig skulle vi forsøges at blive overtalt til at købe et eller andet ubrugeligt, men det lykkedes ikke.

Tilbage i Hoi An valgte vi at gå tilbage til hotellet i stedet for at blive kørt. Så efter pænt farvel til guiden slentrede vi hjemad med enkelte stop til en kop kaffe og den slags.

Resten af eftermiddagen gik med at læse lidt, gå i karbad og få vasket lidt tøj. Vi skal bare lige finde det frem og udfylde en seddel, så kommer en pige og henter det, hvorefter der går nogle timer, så kommer hun tilbage og hænger det på plads. Det er ikke fordi, at vi står og mangler rent tøj, men det kan vi ellers nok komme til, da vi nok ikke får mulighed for at vaske før vi kommer til Hanoi (vist nok næste onsdag).

Her til aften har vi været ude at ose lidt, hvor Susan fik købt lidt mere stof. Senere fik vi noget aftensmad, der igen i dag var ganske fremragende.